

Posudek oponenta na rigorózní práci nazvanou
**PĚSTOUNSKÁ PÉČE V PODMÍNKÁCH ÚŘADU PRÁCE ČR S EXKURZEM
DO NĚMECKÉHO SYSTÉMU PĚSTOUNSKÉ PÉČE**
vypracovanou Pavlou Kopeckou

I.

Pavla Kopecká si za téma své rigorózní práce vybrala problematiku pěstounské péče, což je nepochybně velmi aktuální téma, zejména s ohledem na medializovanou snahu Ministerstva práce a sociálních věcí snižovat počet ústavů ve prospěch pěstounských rodin. Žel, autorka pojala téma velmi široce. V práci se zabývá jak soukromoprávními věcmi, tak veřejnoprávními dávkami a činnostmi úřadů.

Práce se z mnoha hledisek jeví jako velmi povrchní.

II.

Autorka v úvodu výslovně uvádí, že „Otázka hmotného zabezpečení pěstounské péče je stěžejním tématem předkládané práce“. Takovému zaměření také odpovídá název práce. Žel, „stěžejnímu tématu“ se autorka věnuje jen na cca 30 stranách práce v Kapitole 2. Mám za to, že to je zcela nedostatečné. Nad rámec se tak jeví téměř celá Kapitola 1, ve které autorka po vymezení pojmů a pramenů představuje tzv. v kostce jiné instituty náhradní (rodinné) péče, tedy seznamuje čtenáře s notoriety osvojení, svěřenectví, ústavní výchovy a dokonce také opatrovnictví a poručenství. Zaměřuje se i na zprostředkování pěstounské péče, což by mohlo být samostatným tématem rigorózní práce, pokud by se autorka chtěla zabývat věcí do hloubky. Kapitola 3 je věnována exkurzu do německé úpravy pěstounské péče a jejího financování. Byť autorka čerpá z originálních pramenů, byť je zpracování této kapitoly poměrně kvalitní, v závěru postrádám komparaci. Autorka v úvodu konstatuje, že komparace není jejím záměrem (str. 8). Mám za to, že právě to by bylo přínosem práce. Na místo toho autorka konstatuje, že práce je „vystavěna na popisu“ a neklade si „za cíl důkladné porovnání české a německé pěstounské péče“ (str. 8). Mám za to, že právě to je slabým místem práce.

III.

Mám-li posoudit práci dle Směrnice děkanky č. 2/2010, čl. 3, odst. 1 bod d, nezbyvá mi než konstatovat, že autorka zcela opomněla zdůvodnit použité metody práce, zvolit si pracovní hypotézy a definovat je a zejména si položit výzkumné otázky, resp. učinit návrhy na další výzkum. Cílem rigorózní práce nesmí být popis, resp. exkurz do institutů s tématem souvisejících jen okrajově (ústavní výchova, opatrovnictví). Za takového stavu nepřináší práce v zásadě nic nového, byť je zpracována originálně. Vlastnímu tématu musí být věnována klíčová pozornost, nikoli v rozsahu cca jedné třetiny práce.

IV.

Jde-li o formální stránku práce, nemám výhrad. Prameny jsou citovány v souladu s normou. Stylisticky v pořádku. Jde-li o odbornou terminologii, autorka ji používá řádně.

Práce je ukončena závěrem a cizojazyčným resumé. Poslední stránky jsou věnovány soupisu použitých zdrojů.

V.

Závěrem lze konstatovat, že byť se autorka daným tématem nepochybně zabývala delší dobu a se zájmem, nastudovala rozsáhlé domácí i zahraniční prameny, s ohledem na výše uvedené (zejména celkovou koncepci, volbu příliš širokého tématu – byť aktuálního, odklánění se od tématu, malý rozsah stran tzv. k věci apod.) mi nezbyvá než předloženou práci nedoporučit k obhajobě a autorce navrhnout přepracování tak, aby práce odpovídala standardu obhájených rigorózních prací. Autorce lze doporučit, aby se při přepracovávání práce soustředila na téma samotné, provedla komparaci s nastudovanou zahraniční úpravou a práci předložila k posouzení spíše na katedru, která má dávky státní sociální podpory tzv. v kompetenci.

V Brně dne 15. března 2012

Doc. JUDr. Zdeňka Králíčková, Ph.D.
Právnická fakulta Masarykovy univerzity, Brno